

HEINRICH TIMMEREVERS
DRJEŽDŽANSKO-MIŠNJANSKI BISKOP

Pastyrské słowo k přenjej adwentnej njedzeli 2020

*ma so na wšech njedzelných Božich službach přednjesć;
jako druhe čitanje ma so wotchilejo wot rjadneho čitanja
1 Kor 3, 9c-11.16-17 wužić (lekcionar njedzele a swjedženje B, str. 437)*

Lube sotry a lubi bratřa,

hač na Łobju, Modli (Mulde) abo w Lipšćanskej noweje jězorinje, hač parnik abo hóstna lódž: tuchwilu wšo stagněruje. Koronawirus a naprawy k jeho zahaćenju dadža daloko za lódžnistwom naše towaršnostne, kulturelne a tež cyrkwinske žiwjenje w mnohich wobłukach wotpočować.

Mjeztym runa so žiwjenje z pandemiju wichorojnym wodziznam z młu a wětřikom z rozdžělných směrow. Jenož, zo njekiwamy wot brjoha, ale zo stejimy sami na lubi lódže. Rozdžělnje smy potrjecheni, někotři samo eksistencielnje.

I. Kedžbujće

„Kedžbujće“, „wostańće wotućeni“ přiwoła Jězus wučomnikam w džensnišim ewangeliju, a słyšu tute wołanje wosrjedz pandemije tež na so wusměrjene: „Kedžbujće!“ Tola na čo?

Přirunanje džensnišeho ewangelija wopisuje nadžiju na to, zo Syn čłowjeka znowa přińdže. Za přenich křesćanow bě to tehdy bliske wočakowanje, zo potajkim Jězus hižo za čas jich žiwjenja zaso přińdže a wumóženje ze wšeje njesprawnosće dokónči. Tale nadžija je žiwjenje mlodeje wosady změniła.

W tychle dnjach dožiwjam na mnohich městnach tohorunja změnu fokusa: Naša towaršnosť kładže wšědnje swoju kedźbnosć na incidencne hódnoty a swobodne łoža za intensiwnje hladanje. Mnozy so ličbow a naprawow dla starosćeja, někotři su samo bojazliwi. Haj, na fakty so zložowace wojowanje wo adekwatne naprawy a wobmjezowanja su trěbne. Tola měli my swoje cyłe žiwjenje wot korony postajeć dać?

Njedawno słyšach wo rozmołwje mjez přecelomaj. Zahoritosć za kopańcu jeju wjaza. Tola nastupajo temu koronawirus su jeju nahlady rozdźelne. Jedyn spóznawa zmysl mnohich wobmjezowanjow, druhu pak ma wšo to za dospołnje nadměrne a ma škodu z toho za wjetšu hač wužitk. Wonaj diskutujetaj hač do pózdneho wječora, fronty so při tym zatwierduja. Pytnjetaj, kak wirus nadobo jeju přecelstwo ćežko počezuje. Na slědowacym zetkanju změnitaj perspektiwu a prašataj so: Što da naju zwjazuje? Kopańca a dopomnjeće na to, štož staj hižo zhromadnje přetrałoj. Toho, štož jeju žiwjenje wučinja a štož wonaj zhromadnje mataj, je wjele wjace. We wuměńenju rosće nadźija, zo budže zaso to wšo móžno – a to zhromadnje. Při tym pytnjetaj, zo njedosaha, jeničce wo tym rěčeć, štož staj drje zhromadnje dožiwiłoj, ale štož je hižo zašlo. Wonaj trjebataj horicont nadźije, za kotryž so wudani, zhromadnje dale hić.

Njebje-li so tale stawizna takle stała, by so wona wumyslić dyrbjała.

Džensniši ewangelij pozbudźuje, fokus na nadźiju wusměrić. Na čo so nadźijamy? To njeje žane prašenje, kotrež bychmy jeničce z pokazku na higienowe koncepty abo koronowe škitne postajenja wotmołwić móhli. Wone měri so skerje na kóždeho wosobinsce a tež na nas jako zhromadnosć. Nochcu, zo stanu so wirus, strach před nim, mjerzanje abo zwady srjedžišćo mojeho žiwjenja. Móžu so nastajnosći z tym zaběrać. Móžu pak tež situaciju přiwzać a z nadźiju wupjelnić. Sym přeswědčeny, zo zwjazuje nas jako křesćanow, ale tež jako towaršnosť a jako čłowjestwo wjele wjace, hač zamóže nas tónle wirus abo poľdrametrowski wotstawk džělić.

Tydženja sym so z dušepastyrkami a dušepastyrjemi našeho biskopstwa we widejowej konferency wuměnił. Džěše wo to, što je w dnjach wulkich wobmjezowanjow duchownje njesło a dale njese. Powědanje wo tym je mje a tež

tamnych wzajomnje pozbudžalo a skrućilo. Na mnohich městnach přeju sej wjace tajkich „powědacych zhromadženstwow nadźije“.

Mi je wědome: W krizy Boha jako nadźiju wotkryć, njeje lochko. Hač we eksodusu israelskeho luda, w psalmach abo w profetiskich spisach: Přeco zaso ludźo nazhonjeja, zo Bóh nuzu prosće njerozpušći. Nam so to druhdy zdawa, jako by wón swoje „wobličo před nami zakrył“, kaž smy to džensa w čitanju wot Jezaje slyšeli. W tym zwuraznja so njesměrny zatrach čłowjeka nad bědu a horjom. Wotměnjawe nazhonjenja ludźi z Bohom, w bibliskich powědančkach zapopadnjene, rěča pak za mnje stajnje wo wojowanju z Bohom wo njezemitej nadźiji: Wobročam so tež a runje potom na Boha, hdyž jeho njerozumju, hdyž jeho jako mi zdaleneho začuwam. A byrnjež to ze skoržacej modlitwu było. Kóždy wojowanje a tež kóždy porok je tola za čichim z nadźiju zwjazane, zo měł so Bóh jako Bóh wopokazać. W krizy njenjese će intelektualne hódnoćenje, ale wosobinske nazhonjenje.

Ewangelij přenjeho adwenta je po tutych nazhonjenjach za mnje wažny impuls: Budźmy stražliwi, zo njebychmy swój wid na Boha a na wšo to, štož nam nadźiju spožča, zhubili. To je přewšo adwentny motiw: „Zhladować na Knjeza“. W tutych štyrjoch adwentnych tydženjach móžemy so bóle z adwentnym čłowjekom stać, ludźo poľni nadźije!

Prošu was, zo byšće w tychle dnjach wokomik čišiny pytali, to skonkretizowali a so prašenju wěnowali: Što spožča mi w tymle času nadźiju?

II. 100 dobrych přičinow

Z prašenjom, što nam nadźiju spožča, smy w myslach hižo po puću – a to wosrjedź cuzeho jězora a zdom dosrjedź biskopstwoweho jubileja. Džensa, z přěnim adwentom, zahajimy nowe cyrkwinske lěto a z tym tež jubilejne lěto. Swjećimy 100 lět wobnowjenja Drježdžansko-Mišnjanskeho biskopstwa. Poprawom je to swjeden. A to wosrjedź njewěsteho časa.

„100 dobrych přičinow“ rěka we wotewrjenym hesle biskopstwoweho jubileja. Wone chce k rozmyslowanju pohnuwać, što je nam jako swědkam wažne. K tomu slyša, zhladujo na stawizny, wotkryć, kak je nas Bóh w podawkach tuteje

doby wjedł. Zhladowanje dopředka da nas so zhromadnje prašec, hdže drje budže cyrkej jutře cyle konkretna. Ze swjećenjom eucharistije a zetkanjom chcemy to na biskopstwowym zléće 20. junija 2021 w Drježdžanach jako wjeršk dožiwić. Nimo toho su regionalne zarjadowanja po wšěm biskopstwje k tutomu jubilejnemu létu planowane – w tym wobłuku, kaž to koronowe naprawy dowola.

„100 dobrych přičinow“ žadaja nas cyle wosobinsce. Zo sće džensa tule pozastali a Božu mšu swječiće, njestanje so bjez přičiny. Sće so za to rozsudžili. Zo sće křescanki a křescenjo, njeje bjez přičiny. Džensniši džen křescan wostać, njeje tohorunja bjez přičiny. Zo byšće wěru dale dali, to je zapožžene.

Japoštoł Pawoł pisa w Přnim lisće wosadže w Korinće: „Přetož hinaši zakład njemóže nihtó połožiť chiba tón, kiž je položeny, a tón zakład je Jězús Chrystus.“ Tale sada ma fundamentalny wuznam! Dokelž zwuraznja wona žro našeje wěry z mało jednorymi słowami; dže wo zakładne přecelstwo z Jězúsom. Kaž kóždy wuznamny počah ma so tajkale zhromadnosć swědomiče pěstować, a wona žada sej kedźbliwosć. Přecelstwo móže rosć, so wuwivać a pohłubšic.

Přeju sej za jubilejne léto, zo so za žrom swójskeje wěry prašamy. A to we wšěch mnohostronskich fasetach, wot nadźije hač k dwělam. Skrótka prašane: Kotre 100 dobrych přičinow ma kóždy a kóždy z nas za tule jednu přičinu? Mi je wědome, zo su k tomu sensibelne a škitane rupy trěbne, tola pozbudžuju rady: Wuměnjějce so w svojich wosadach, w rozdžělnych skupinach, w svojich swójbach abo z přecelami wo tym. Kotreje přičiny dla wěriće? Sym wo tym přeswědčeny, zo kóždy a kóždy cyle swójske, drohotne a wěryhódne wotmołwy na to nańdže. W jutrownym pokutnym času budu „eksercije we wšědnym žiwjenju“ w biskopstwje tole pohłubšec. Njemjelčmy wo nadźiji, kiž nas njese!

Lube sotry a lubi bratřa, w přichodnych měsacach wuhladaće na wšelakich městnach w biskopstwje łódž. Přetož logo jubileja pyši čołm. Wón je so jako wobraz za cyrkej w rozdžělnych situacijach w běhu časa jako dobry wopokazał, tež jako wobraz za wosadu je wón nam znaty. Hladajo na pandemiju njebudže tež tute jubilejne léto jednore. To je džě wona mla, kotraž nas wobdawa.

Biblisce hraje čołm při mnohich cyle bytostnych nazhonjenjach wučomnikow z Jězúsom na Genezaretskim jězoru rólu: při změrowanju wichora, ducy po wodže abo tež při bohatym popadže rybow. Motiw čołma přeprašuje nas, do njeho

zastupić. Budźmy kaž rybarjo při jězoru přez zetkanje z Jězusom k změnje zwólniwi – hač je to při wšědnym dźěle, we wichorach žiwjenja, při napřećiwnym wětřiku abo tež, hdyž skoržimy a dwělujemy.

Zo by to zhromadna „jězba“ z nim w tutym adwenće, w koronowej pandemiji a w jubilejnym léće była, wuprošam Wam jeho žohnowanje.

Tak njech was požohnuj a přewodźuj smilny a was lubowacy Bóh, + Wótc, + Syn a + Duch Swjaty. Amen.

Drježdźany, 25. nowembra 2020

+ Heinrich Timmerevers

Drježdźansko-Mišnjanski biskop